

Στο συρτάρι του υπουργού Οικονομικών με αιτή

«Χριστοδουλάκι

Φορτώνεται το κόστος αφού δεν υλ

Στο συρτάρι του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών βρέσκονται αρκετές επιστολές συναδέλφων του υπουργών που υιοθετούν αιτήματα αυξήσεων. Το βεβαιώνει κορυφαίο κυβερνητικό στέλεχος με γνώση του θέματος.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πώς αντιδρά ο Νίκος Χριστοδουλάκης; «Συνήθως δεν απαιτά καθόλου, ούτε προφορικός, ούτε, βεβαίως, γραπτός», απαντούν οι ίδιες πηγές. «Γιατί αν απαντούσε, τότε ο υιοθετών το αίτημα υπουργός θα μπορούσε να φωνάξει συνδικαλιστές και άλλους ενδιαφερόμενους στο γραφείο του και να τους επιδείξει τη δική του θετική εισήγηση μαζί με τη γραπτή άρνηση του υπουργείου Οικονομίας», όπου και θα τους παρέπεμπε για τα περαιτέρω. Το υπονοούμενο; «Εγώ σας βλέπω με συμπάθεια και θέλω να βοηθήσω, αλλά το πράγμα σκαλώνει στον Χριστοδουλάκη». Ακόμη και η «σιγή ασυρμάτου» από το υπουργείο Οικονομίας δεν αποτελεί λύση, «αφού εμφανίζεται συχνά ως συναίνεση» και οι ενδιαφερόμενοι υπουργοί «σπεύδουν να αναλάβουν δεσμεύσεις».

NAT-μισθολόγιο. Κάπως έτσι εξελίχθηκαν τα πράγματα τις δύο τελευταίες εβδομάδες στην περίπτωση του NAT, αλλά και στο φλέγον θέμα του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων. Στην πρώτη περίπτωση, το Μέγαρο Μαξίμου υποχρεώθηκε να καταφύγει σε πολιτική επιστράτευση των απεργών, που θεωρούσαν την τροπολογία που υπεγράφη από Ανωμερίτη και Ρέππα ως κερκτημένο.

Τουλάχιστον εκεί το θέμα αντιμετωπίστηκε ως κακή συνεννόηση τριών υπουργών και δεν είχε πολιτικές παρενέργειες. «Ο μεν Ανωμερίτης», λένε οι ίδιες πηγές, «είναι εργατικός, αλλά αθεράπευτα αισιόδοξος, οπότε πίστευε ότι το θέμα μπορεί να αντιμετωπιστεί, ο δε Ρέππας νόμισε εσφαλμένα ότι το θέμα δεν ήταν δικής του αρμοδιότητας και υπήρχε η έγκριση του υπουργού Οικονομίας». Το αποτέλεσμα ήταν μαραθώγιες συσκέψεις στο γραφείο του γενικού γραμματέα Σωκράτη Κοσμίδη στη Βουλή και μια διαπραγμάτευση με τους ναυτεργάτες που τήρησε στο τέλος χαρακτηρισμό γούστρου.

Αν ο Χριστοδουλάκης αποφάσισε να «φυλάξει θερμότητες» στο θέμα του NAT, ο λόγος ήταν η ΑΔΕΔΥ. «Ξέραμε», λέει ένας από τους συμμετέχοντες στις συσκέψεις για την απεργία του περασμένου τριμήνου, «ότι το θέμα του δημοσίου μισθολογίου ήταν προ των πυλών. Αν κάναμε πίσω στο NAT, αυτό θα δημιουργούσε την εντύπωση ότι θα είμαστε υποχωρητικοί και απέναντι στην ΑΔΕΔΥ». Η δημοσιονομικά πολιτικά θεωρείται αδύ-

νατο «να σπκάσει» την πλημμυρίδα συνδικαλιστικών αιτημάτων για αυξήσεις που αντιμετωπίζει αυτή την περίοδο η κυβέρνηση. «Αυτό το ξέρουν όλοι», εξηγεί κορυφαίο κυβερνητικό στέλεχος. «Δεν είναι όμως όλοι διατεθειμένοι να αναλάβουν το πολιτικό κόστος της άρνησης των αιτημάτων».

Οι δημοσκοπήσεις. Είναι, βεβαίως, συννηθισμένο πολιτικό φαινόμενο να αναλαμβάνουν οι υπουργοί τη μαχητική εκπροσώπηση των αιτημάτων «όχι μόνο των σωματείων υπαλλήλων του υπουργείου, αλλά και των κλάδων της αρμοδιότητάς τους». Τον τελευταίο καιρό όμως παρατηρείται έξαρση τέτοιων πρωτοβουλιών. Γιατί; «Το αρνητικό αποτέλεσμα των δημοσκοπήσεων φωλιάζει στο υποσυνείδητο του Υπουργικού Συμβουλίου», παραδέχονται στην κυβέρνηση. «Γι' αυτό και αρκετοί υποκύπτουν στον πειρασμό να κάνουν τον καλό. Έτσι κι αλλιώς το ΠΑΣΟΚ πολιτεύτηκε από την ίδρυσή του καλιεργώντας σταθερά τις προσδοκίες του εκλογικού σώματος για κάτι καλύτερο. Καθώς μπαίνουμε σε έναν διετή εκλογικό κύκλο τα ανακλαστικά των υποσχέσεων αφυπνίζονται».

Ο εκλογικός ορίζοντας μοιραία εμπλέκει στο θέμα και τη Χαριλάου Τρικούπη. Κυβερνητικό στέλεχος βλέπει την παρέμβαση του κόμματος να συνοψίζεται στην αντίληψη: «κλείστε το θέμα». Μάλιστα, λέγεται, «η παράδοση από το '81 και μετά είναι να κλείνουν τα θέματα με τρόπο που να φαίνεται ότι ήταν κρίσιμος στις διαπραγματεύσεις ο ρόλος των συνδικαλιστών του ΠΑΣΟΚ».

Η δυναμική αυτή όμως εκφράστηκε αρνητικά στο θέμα του δημοσίου μισθολογίου. Ο μεν πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Σπ. Παπασπύρος είναι σε σαφή απόκλιση από την κυβέρνηση. Τα δε υπουργεία Οικονομίας και Εσωτερικών δεν συμφωνούσαν για το τι ακριβώς είχαν συμφωνήσει. Όπως πάντα, η αμφισβησία ερμηνεύτηκε ως «πράσινο φως» για εξαγγελίες αυξήσεων. Σύμφωνα με τη γνωστή παθολογία της κυβέρνησης Σημίτη, πέρα από τις δημόσιες δηλώσεις Χριστοδουλάκη και Σκανδαλίδη για το θέμα, υπήρχαν και οι γνωστές διαρροές. Το περιεχόμενό τους δεν συνέπιπτε, δημιουργώντας εικόνα σύγχυσης και προκαλώντας την παρέμβαση του Πρωθυπουργού.

Όλα αυτά δημιουργούν μια ατμόσφαιρα πολιτικής μελαγχολίας. «Καμιά φορά σκέφτομαι», παραδέχεται κυβερνητικό στέλεχος, «ότι κινδυνεύουμε να γίνουμε σαν τον Ράλλη το '81 ή σαν την κυβέρνηση Παπανδρέου το '89 με τη γνωστή παράθεση "Τσοβόλα, δώσ' τα όλα!". Οπότε, η Ελλάδα της ΟΝΕ έχει αναλάβει δεσμεύσεις απέναντι στις Βρυξέλλες που δεν αφήνουν περιθώριο για δημοσιονομικές παρεκκλίσεις. Εξ ου και καλείται ο υπουργός Οικονομίας να φορτωθεί το πολιτικό κόστος της άρνησης των υποσχέσεων που μοιράζονται αφειδώς οι άλλοι».

Η δημοσιονομική συγκυρία δεν επιτρέπει εξαγγελίες αυξήσεων